

ببینم، ئەک ههلهبجی رهسمی. وک نه ریتیک که دهجه ههه جزییک پینش هه موو شتییک مه به ستم بینهینی خه لکه که یه و ناچمه بارهگا و داموده زنگای رهسمی، من دهچم خه لکه ببینم.

* هه نه دی کهس عه بلوئلا په شیو به حاجی قادری سه ردهم ده نه ساین له روی نه که ده؟

– زور له وه بچووکتیم به حاجی قادر بناسریم. من په یوه نه دییه کی تابه تبه که کو به و کو به نه وه هیه. له 1992 و 2002 له وه شیهرم خوینده وه. نه مجارهش جه نه جاریک ههه بۆ ببینن سه رم لینی داو چوم به په یکه ره پیرو زه کی حاجی کهوت. گریانم بۆ حاجی و په یکه ره

پوژیک له پوژان بیهینه جی، چونکه بینهینی نه به به شهی کوردستان گه ره ترین خه ونی منه، چونکه زورترین ژماره خوینده م خه لکی شاره کانی پوژه لاتی کوردستان و په یوه نه دیشم له که لانیان زور گه ره م.

* ناوی دیوانه تاز که ت که نیستانا چا پی ده که یه چیه؟

– دیوانه که هه موو نه شیهراتی تیدایه که به دریزایی چل سالی رابردو نووسراون. به کویره کی کاتی نووسین، به سه ر دو به رگدا لایه شم کردوون: (پشت له نهوا و روو له کریوه) شیهری سالی 1965 – 1979 تیدایه. نه وه دی (هه سیم هوره و رکیمف چیا) شیهری سالی 1980 – 2005 ده که رته خوی. * زوری به به ره ده کانی تو له زور

* ده لاین هه ره مه له به ره نه وه دی نووسراوه دینه مان و نایه مان هه ره نیشتنه؟

– نه خیز، (دین) له سه رو دی (نه ره قیپ) دا، بهی مانایه نییه که له قورناندا هاتوو. له شیهره دالین و ناین مانایه کی دیکه هیه به مانای ریژان و ریئنا هاتوو، به لام کره قته که نه وه نه وان له شیهر ناگه. سه رو دی نه ته وه دی که لان که ماوه یه کی زوری به سه ردا تیدیه پری ده به تته هیزکی مه نه وه و کس پیر له ورده کاریه کانی نا که توه.

* سه رانی که مپی که سوته کردوو، هه ره ده کی چی بوو؟

– به راستی چوونم بۆ نه وه بۆ ریکلام نییه. ده ببینم کو مه له خه لکی که لیره، له شاره کی منن. نه وانار له

به ره نامه که نه بی بۆ زمان و پوژینهیری. نه وه دی ده یه وه و لاتیک خاپوور کا، با نه هیلی کهس کاری خوی بکا. هیه که شتو کانی ته وه کردوو کاروباری پوژینهیریان داوه تی، فیزیکانسه و سه ره ره شتی دادگان ده کا، ماموستای سه ره تاییه و چاره نووسی خویندنی بالای دراهوتی. لیره کهس نییشی خوی ناکا. نه وانای نه وه شته ده که نه ته نیا و ته نیا ده یانه وه پوژینهیری کوردی تیک بدهن، زمانی کوردی تیک بشکینن، به کرده وه ش له ماوه یه جه نه سالی به ناو نازادیدا زمانی کوردی پاشه که شه یه کی نه وه تی کردوو به روانا که م به 50 سالی بکه به که رته وه سه ره نوخی 20 سال

خو شه خه تیشم که ناوم. بیگومان نه ی پینشو زاییه جه ما ره ریبه ی لیم ده که ری باری سه ر شام قورستر ده کا. زور جار ده ترسم له وه ی هه له یه که م و خونه خواسته نه و متانه به، که هه موو سه ره مایه، له ساتیکی بیئاگاییدا، له دهستی بدم * ده که ترزی کوره گان بایه خپیدا نیکی جیه ما وه ری و پینشو یه خه ستنی را که یان دانیان پیوه دیار بوون؟

– را که یان ندن، را که یان ندنی ده سه لاته. نه که هه ره نه وه کورانی ده وایی، به لکو هه موو کوره گان. من هه ره له جه نه سالی داویدا، زیاتر له 80 کورم له کوردستان و له ده ره وه کردوو (هه موو شیان کورپی قه ره باغ و جه ما وه ری) که چی میدیای حیزبه کان نه ده بیینی، نه ده بیستی. نه مرۆ هه موو شتییک کورن و فرۆشته. دیاره که من نامه نیم هه یچ به فرۆشم کریاریش نامه نایی هه یچ بداتی. له 2002 و ده زیو که لوی مالیزه که یه لینی بووم بی په ناو پیچ گوئی "یه که هه نگار له حیزب بیینه پینش، سه ده هه نگار حیزب لیت نیته پینش. ره نگه له مه مسته وای گه وه ره تیش که م ترم به لاین پی نه درایی" بیگومان یه که له وه نیعمه تانه ی ده سه لات پینم ده به خشی رووناکی نیعمه!

– کا که نه وه میدیای ده سه لاته باسی که نه دی ده کات. نه وه ی له کوردستان هیه که نه دی نییه، شتیکی تره، خۆ که نه دی له نه مه ریکا هیه، له به ریتانیا هیه، له نه لمانیا هیه، له فلاندا هیه، له سه وید هیه. له وه ولاتانه، سالی جاریک که سیک به رتییک و ره ده گی قاجا خه جیاتیه که ناشکا ده بی. یه کی که له ده سه لاتداران مو شکیله سیکسی ده بی. به لام لیره زیانی روژانه ی مرۆ له په نه جی پییه وه هه ته ته قه ی سه ره هه موو هه ره که نه ده نییه، که نه دی له ده سه لاته، پیسه کات که حیزب و ده ولته، باره گاو ده زگی ره سمی تیکه لاون. دا که کردنی نه ملاکی گشتی له لایه ن گه ره به رپرسانه وه دیار ده یه کی ناساییه. تیکه ل کردنی وه زیفه قاجا خه جیاتنی ناساییه. که نه دی له سه ره وه ته شه نه ده کا و به ره و خوار شو پ ده بیته وه هه ره سیسته میکه کو مپلیت سیسته می نیمتیازاته، کهس نییه لیره ها وولات بی، غیری نه نداسی حیزب. نه م نیشتانه، نیشتانای هه موو خه لکی کوردستان نییه. ده ره قتی زیان بۆ هه مووان وک یه که نییه. سیسته می ته زکیه ی حیزب نا نه خه لاقیرترین سیسته مه له میژو دا.

ولاتی ئیمه گیرۆدهی ههزارو یهک گیروگرفتی جیدیه،

که چی ته له قزیونه کان هه ره قون با ده ده ن

Suomen luetuin runoilija
Sorretun kurdikansan elämä on ankaraa.
Onneksi heillä on voimanhäde, peloton runoilija, helsinkiläisessä lähiossa.

له پینشه کی دیداریکی روژنامه ی فیلان دی نووسراوه: شاعری خاوه زورترین ژماره خوینده، ژبانی ناسقامگیری کورد دژواره، به لام خو شه خه تانه سه رجاوه به کی هیزیان هه به، شاعریکی نه ترسیان هیه، که نیستا له به رگه به کی هیلسنکی ده ی خه مپاره که یه هات. ده لینه وه: من زور زور له وه بچووکتیم ببه حاجی قادر، چونکه حاجی دیار ده یه کی گه لیک گه ره یه، له سه ده سالی که دا یه که جار پیسای گه وه ری و هه لده که یی. من به خه ته وه م و زور خو م به گه وه ده زمانه نه که ره به شاکردنیکی حاجی قادرم حیساب بکه ن، نه وه بۆ من به سه.

* جگه له کو به، جه رت ده که ره له چ جیه که یه کی دیکه کو رت بکه رایه؟

– له ده وکی ده لال زور داوا شم کرد. خه به رم بۆ نووسه رانی نه وه نارد و گوتم جه نه ده که م سه ردا نیکی ده وک بکه م، به لام هه ته نیستا ش بیده نگه یه کی مو ته ق هیه. هه سه ستیکی وام هه په نیسه دوو میله تین و دوو ده ولته تین. ده مو یست نه وه سه وره بشکینم. که دیمه وه جه نه ده که م بچه ده وک. دروست بوونی نه وه دیواره م پی ناخۆشه که حیزبه کان خه ریک هلی ده چنن نه که هه ر پیم ناخۆشه، جه رگم ژان ده کات. ده یان جار له هه موو شاره کانی باشووری کوردستانه وه په یوه ندیم پیوه کرا، له شه قلا وه و رواندن و سه یه دساق و خورمال و هه له بجه وه تا ده کاته گوندی به حرکه! به لام له ده وکه وه ده نگیک نه هات. هه لیه ت من خه م کوره که نییه، من مه به سیکه ترم هیه له چوونه نه وه ی. نه که نا، خو هینده ده سه ته تال نیم. من هه ست به لیک دا برانیکی مه ترسیدار ده که م.

* ها وه سه ره و مندا له که کانت له مانه وه یه کوردی ده په یقن یان به زما نیکی دیکه؟

– مندا له که م له ده ره وه به فنلان دی، له گه ل دا یکیان به رووسی، له گه ل من به کوردی! نه که ره کوریک میوانمان بی هه موومان به کوردی، رووسی.. من له هه ره کوی بووم، جگه له کوردی به هه یچ زما نیکی تر قسه م له گه ل مندا له که کانی خو م دا نه کردوو.

* ها وه سه ره که شت کوردی ده زانیته؟

– ده زانی!

پینش نه وه یی. زه لام هیه هه موو چاره نووسی روژینهیری کوردی به ده سه ته وه نه که ره بیست و له نه زمونیکی دانیشیت نیمتیحانی شه شی سه ره تاییه بکه م له نیملا ده رنا چیت. من له گه ل به رپسه هه ره گه ورکان باسی نه وه شتانه م کردوو.

* له باری به عه ره بی نووسی نی زوری ته تابلویه کانی پایته ختی کوردستان چی ده نیی؟

– له شه قلا وه و سو ران له هه ندی جی به فارسیش نو سراون! چونکه ولاتیکی یاسای تیدا نییه. له هه موو نو نیا یاسای پاراستنی زمان هیه. زمانی ئیمه سالی سال زما نیکی بنده ست بووه، قه ت زمانی حوکمو ده ولته ته بووه، ته نیا زمانی شیهر گورانی بووه. نه وه زمانه پیوستی به کو مه لیک یاسا هیه، به لام هه ته نیستا ئیمه یاسایه که مان نییه بۆ نه وه ی نه وه تابلویانه به کوردی بزوو سرین. که به کوردی نووسراون پینشو سمان نییه! برو تابلویه که بۆ بیینه به کوردی نووسرای، به لام به کوردیه کی ره وان. برو مان شیتی روژنامه یه که م بۆ بیینه به کوردیه کی ره وان نووسرای، ناوی حیزبیکم بۆ

نووسهرو روژنبیره و نه ره مهن دی کورد یا ده بی پیای

ده سه لات بی و له سه ره سفره خوانی نه وه زه لیلانه

به وه ری، یا ده بی به کو له مه رگی سه ره بیته وه

بینه به جوانی و به راستی نووسرای، پینشو سه که ته وای بی، نیملایه که کی ته وای بی، له ولته زمانیان نه هیشت، زمانیان ویران کرد. نه که هه ره تابلوی لکانه کان، بگه ره هه رتا بۆ سه ره شوینه و هه زاره ته که مان، ده سه گار روژینهیری که مان، هه یه به ریوه به رایه تیی گشتیی په ره وه کو ری زانیاریش هه ره راست نین! نه وه ماموستایه له ده سه ته ویدا زمانی کوردی به ره سمی دا ده بی، پووچه، نه که ره خومان پراکتیزه ی سیسته مه که، به بورغوویه که له نامیره بیگیا نه که. نه وانای ده مه ره ارشن هه ندیک نیمتیازات و هکو به رتیل، وه ره ده گرن... نیته نه هه یچ ده که ن، نه هه یچ ده لاین. له م ولته کهس هه یچی پی ناکری، نه که ره له سه ره وه عه قلییه ته عه قلییه تیکی نوکوه توو بی. من ده تووانم قوتبا خه نه یه که چا که م، ده تووانم روژنامه یه که م، و تاریک ته ماشا بکه م و هه له کانی راست بکه مه وه، به لام نه که ره عه قلییه ته که له وه نه که به شتی که زمانی کوردی پیوستی به کو مه لیک یاسا و ریسا هیه بۆ پاراستن و رسکاندن و به ستاندارت کردنی، تو چیت پی ده که ری! نیمه چوون له سه سیه ته تدا بی مه رجه عیه تین، له زمانیش هه ر واین. من نه وه که تیبیکم چا ک کردوو، و تاریکم چا ک کردوو، به چ ده که م، نه که ره له سه ره مه پلان و

کوردی دانه نایی، نیته نه وه ده سه لاته چی بۆ ما وه ته وه جگه له قیستقال و لی لی و لولۆ! به لانی، زور جار داوه ت کراوم، به لام نه به داوه ت دیمه وه ولاتی خو م، نه ده چه شوینی واش.

* زور جار سیاسیه کانی ئیمه ده لاین نه که ره نه وانه راست ده که ن، با بیینه وه کوردستان و لیره خه مه ت بکه ن، تو چ ده لینی له وه باروو؟

– زوری نه وه نه وانای دینه وه، به نیازیکی پاکه وه، به گه لیک خه لاتی جوانه وه دینه وه، به لام هینده نا، سارد ده بینه وه، ده بینه به شیک له سیسته مه که، به بورغوویه که له نامیره بیگیا نه که. نه وانای ده مه ره ارشن هه ندیک نیمتیازات و هکو به رتیل، وه ره ده گرن... نیته نه هه یچ ده که ن، نه هه یچ ده لاین. له م ولته کهس هه یچی پی ناکری، نه که ره له سه ره وه عه قلییه ته عه قلییه تیکی نوکوه توو بی. من ده تووانم قوتبا خه نه یه که چا که م، ده تووانم روژنامه یه که م، و تاریک ته ماشا بکه م و هه له کانی راست بکه مه وه، به لام نه که ره عه قلییه ته که له وه نه که به شتی که زمانی کوردی پیوستی به کو مه لیک یاسا و ریسا هیه بۆ پاراستن و رسکاندن و به ستاندارت کردنی، تو چیت پی ده که ری! نیمه چوون له سه سیه ته تدا بی مه رجه عیه تین، له زمانیش هه ر واین. من نه وه که تیبیکم چا ک کردوو، و تاریکم چا ک کردوو، به چ ده که م، نه که ره له سه ره مه پلان و

* تو کوره کانت له که ره کو وه ده سه لته پی کرد، نه وه شاره ت چوون بیینی؟

– ره نگه تا که شاریک له هه ولپ به ده به خت تر بی که ره کو وک بی، به تابه ته یی که ره که کوردیه یه کان، به تابه ته یی ته ریش ره حیمسا ورا. به راستی من بیستبووم که که ره کو وک له بارو دخیکی زور زور نا هه مووانا ده ژیت، به لام قه ت نه مه زانی تا نه راده یه، قه تیش نه مه زانی سه رانی کورد قودس و ده که یان ناو لی ده که ن!

* تو به کوره کانت هه له چو له کانی کوردستان پی کردوو، به ره رای تو شیهر کانی په شیو، یسا خو شه ویستی په شیو، وای کرد خه لکه بیته ناو هه لکه گان؟

– نازانم... من به ش به حالیی خو م، شیهر و شاعری، هونه و هونه ره مند، گورانی و گورانی بیژن، له یه که جیا نا که مه وه. له ما وه ی 40 سالی رابردو دا هه له م دا وه، به سه زه حه ته تیه کی زور، ناویکی بچو وک دروست بکه م، و ابزانم خه لکه بۆ نه نا وه بچو وک هاتبوون. ده زانن که نه وه نا وه بچو وک له خه م ته ی نه واندا یه. ده زانیته کردنی سه ته م و مللانی له که ن ده سه لات با جیکی قورسی خه ستوته نه وه تی خو م و خیزانم. له زور شت بییه شم که ده کرا بییه شم. ده کراو نیستا ش ده که ری به شیوه یه کی تر بیژم نه که ره تو زیک تامی زارم به رامه بر ده سه لات بگورم. به لام من به ره ی میله ته که ی خو م هه لیزاروو. ناسو وده و